

Sunuş

Türkiye'nin NATO'ya girişinin 60. yılında, NATO'nun Soğuk Savaş sonrasındaki dönüşümünü, transatlantik ilişkilerin geldiği noktayı ve Türkiye'nin güvenlik konularına bakışı ile ittifak ilişkilerinin durumunu Uluslararası İlişkiler Konseyi ile NATO tarafından desteklenen bir dizi çalışma ile analiz etmek istedik. Bu amaçla hazırlanan seriye katkıda bulunan yazarlar, NATO, Türkiye veya transatlantik ilişkilerin çok farklı boyutlarını ele alarak, bazı basit ama önemli sorulara cevap bulmaya çalıştılar: Soğuk Savaş sonrasında NATO'nun varlık sebebi nedir? NATO'nun evrimi ne yönde gelişmektedir? Günümüzde devletlerin karşı karşıya kaldıkları tehditler nelerdir ve Kuzey Atlantik İttifakı bu tehditlerle başa çıkmak için ne gibi önlemler alıyor? NATO'nun bölgesel ortaklıkları nasıl bir uluslararası güvenlik sistemi ortaya çıkartıyor? Tüm bunların Türkiye'ye etkileri nelerdir? Geleneksel noktada Türk halkı Türkiye'nin ittifak ilişkilerine nasıl bakıyor? 21. yüzyılda Türkiye'nin güvenlik öncelikleri nelerdir? Bunların karşılanmasında ittifak ilişkilerinin yeri nedir?

Bu ve benzeri sorulara cevap bulmaya çalışan yazarlarımız çalışmalarında aynı zamanda, Soğuk Savaş sonrasında gelişen

güvenliğin çok boyutluluğunu analiz ederek, günümüz güvenlik anlayışının Türkiye ve uluslararası alanda gelişimi ortaya koyuyorlar. Bu şekilde, güvenlik çalışmaları alanında Türkçe'deki mevcut literatüre de katkıda bulunuyorlar.

Serinin elinizdeki ikinci kitabı, son yıllarda gündemden düşmeyen NATO'nun füze savunma kalkını konusunu ele alarak, İttifak ile üyeleri açısından önemi ve Türkiye'ye etkilerini değerlendiriyor. Dr Sıtkı Egeli tarafından hazırlanan çalışma, projenin temelinde İran'ın nükleer silah edinme emelleri ile balistik füze envanterinden duyulan kaygıların yattığını vurguluyor. Durumu Türkiye açısından değerlendiren yazar, yakın geçmişte birkaç kez balistik füze tehdidine maruz kalan Türkiye'nin, füze savunması konusunda kendi ulusal imkânları yerine, ABD ve NATO'nun sağladığı güvenlik garantileri ile füze savunma imkânlarından istifade etmeyi yeğlediğini belirtiyor. Özellikle ABD'nin 2010'da gündeme getirdiği ve NATO'da da kabul gören füze savunma yaklaşımı, Türkiye'nin füze tehdidi karşısındaki geleneksel yaklaşımıyla uyumlu olduğundan, Ankara tarafından benimsendiğini ifade ediyor. Öte yandan Dr Egeli, ABD'nin tahsis ettiği askeri ve teknolojik kaynaklar üzerine inşa edilen sistem çerçevesinde, bir çatışma olasılığında Türkiye ile NATO'nun diğer Avrupalı müttefiklerinin kontrollerinin sınırlı kalacağını ve projenin bazı önemli teknolojik, operasyonel, takvimsel ve siyasi/stratejik belirsizlikler içerdiğini de belirtiyor.

Bu kitap serisinin ortaya çıkması için destek veren Uluslararası İlişkiler Konseyi ile NATO Diplomasi Birimi'nin yanı sıra, projenin ilerlemesi ve yayma dönüşmesi aşamasında çeşitli konularda yardımcı olan Cihan Dizdaroğlu ve Dila Til ile Bilgi Üniversitesi Yayınları Genel Yayın Yönetmeni Fahri Aral'a teşekkür ederim.